

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

XLVII. Ioannes Trithem. Ioanni Brachio, Priori S. Matthiæ apud Treuiros S.

urn:nbn:de:0128-1-17336

midamus. Neque autem vindicare iniuriam contendimus, sed contemnere potius, scientes quod in foueam cadent reprobis quam fecerunt. Mentem non alligauimus loco, ut uiuere extra Spanheim non possimus. Nam si necesse fuerit, mundus totus patria nobis est. Vnum coelum terram operit vnā, vbi cunque fuero in terra sum huic continua, peregrinus non ad Spanheim sed ad cœlestem patriam anhelans. Deus vnus omnipotens vbi que est, & nullibi deest, in quo sumus, viuimus & mouemur, vbi cunque locorum fuerimus. Facilis ergo nobis vnus iactura cœnobij, si Deo placuerit, sit, in quo paupertatis & laboris plurimum, deliciarum & quietis nihil vnquam sumus experti. Sed vale & ora pro nobis, vt Dei solius compleatur voluntas. Ex Berlin 20. Octob. Anno Christi 1505.

XLVII.

IOANNES TRITHEM. IOANNI BRACHTIO, PRIORI S.
Matthiæ apud Treuiros S.

CAUSAM absentia: nostræ a monasterio nostro Spanhemensi charitati tuæ antehac scripsimus ex Colonia Agrippina, moram vero in Marchia nunc literis duximus intemandam, æque ex Colonia, sed altera Spreuiana iuxta Berlin in ipsa Marchia, vt status nostri habens notitiam propter nos minime contristeris. Diuina nos miseratione protegente sani & incolumes sumus, rebusque nostris ita prouidimus, vt si oporteat uiuere extra Spanheim libere possimus. Principem habemus nobis in omnibus fauorabilem, de cuius munificentia prouisi nullius indigentiam habemus. Ante Pascha non reuertemur ad Rhenum, ipsius principis voluntate ad manendum interea persuasi, vt ea quæ pro ipsius honore inchoauimus ad finem debitum perducamus. Et reuera nisi professioni nostræ sciremus esse contrarium, nostrumque minime decere statum in curijs principum versari, nunquam hinc discederemus. Proponuntur enim nobis conditiones quam optima: si manere cum principe in toto vellemus, sed ne monastico faceremus iniuriam proposito, curias principum oportet non amare. Ita vero itinere transimus rationabiliter secato, vt nihil refutemus ex sententia nobis oblatum, donec videamus quid necessitas tandem indicat assumendum. Reuertemur itaque Deo largienti post Pascha ad Rhenum: ad monasterium vero nunquam intrabimus, nisi æmulorum nostrorum prius temeritatem cõtigerit humiliari. Quod si cum Cynonotis in pertinacia sua duxerint permanendum, Spanhemensi abbati spontanee dimissa, Dei ordinationem sequemur. Confidimus enim Dei omnipotentis bonitati, quoniam in finem non despiciet, quem ipse nouit æmulorum inuidia læsum sine culpa. Tametsi nobis nõ mediocriter sit pensiculandum, ne forte summæ voluntatis Dei ordinatione aliorum vocemur, tanquam arbor inutilis pro fructu ferendo vberiore in terram transplantandi meliorem. Quis enim cognouit sensum Domini, aut quis consiliarius eius fuit? Semper ergo nobis timendum, & cum silentio diuinum sequendum consilium. Ipsi enim cura est de nobis qui fecit & creauit nos, cuius miseratione nobis utilior est, quam omne nostrum consilium. Pergam igitur Dei consilium libens & voluntarie secutus, quocunque fuerit eundem, arborque si placeat illi eradicata inutilis, transferat vt fructus patientiæ feram vberiores. Vale feliciter. Ex Berlino 20. mensis Octo. Anno 1505.

XLVIII.

THEODORICVS EPISCOPVS LVBECENSIS, IOANNI TRITHEMIO Abbati Spanhemensi S.

IAMBLICVM vt tibi commodaremus te summo opere desiderare, pater optime, magnifici nostri Ololyci de lapide militis, tum & aurati, tum & literarum candidati narratione cognouimus. Quem, & si nostra domo charissimi honestissimique philosophi loco seruamus, tamen & vna cum Proclo, Porphyrio, Synesio, cæterisque conphilosophis suis sibi coadunatis, tibi non minus voluntarie quam hilariter transmisimus, mandantes illi, vt te nobilem hospitem nostri nomine salutatam pergeret. Credimus etenim tantos sapientiæ viros co tibi fore gratiores, quo eorum dudum vsus es familiaritate. Suscipe igitur optime pater quam iucundissimos ex archanis philosophiæ latebris te alloquentes nobiles ipsos nuncios nostros, nihil pol rigidi salebrosique, sed condimenta sapida græcorum academij philosophicis scite festiueque manibus præparata deferentes. Quorum cum ad satietatem vsus familiaritate fueris, ad nostras redeant ædes age. Vale scripturarum candens armarium, nosque te adamantem ama. Ex Lubus die Veneris 24. mensis Octobris Anno Christianorum M.D.V.

XLIX.